

E 216 3/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36989

Kl. 5 a, 30/20

Instytut Naftowy *)

5a 3/12

(Kraków, Polska)

Świder do taranu hydraulicznego

Udzielono patentu z mocą od dnia 14 października 1953 r.

Stosowane dotychczas świdry do taranu hydraulicznego z użyciem płuczki wykonywały słabe płukanie spodu odwiertu, wskutek czego świder pracował na nieoczyszczonym spodzie i postęp wiercenia był niewielki; poza tym świder zużywał się szybko na obwodzie, wobec czego wierceny otwór zwężał się stopniowo.

Świder według wynalazku usuwa te wady, gdyż wylot do dopływu płuczki jest umieszczony w bardzo małej odległości od spodu, wskutek czego uzyskuje się intensywne płukanie.

Na rysunku przedstawiono widok perspektywiczny świda do taranu hydraulicznego w położeniu odwróconym ostrzami do góry.

Świder posiada korpus cylindryczny 1, osadzony na gwint na rurze R zaopatrzony w otwór O do dopływu płuczki. Do korpusu są przypawane skrzydełka 3, sięgające blisko środka oraz krótsze skrzydełka 2, które posiadają ostrza skierowane promieniowo, których środek jest nieco

wgłębiony. Pomiedzy skrzydełkami 2 i 3 przypawane są do korpusu dłuta 4, posiadające na obwodzie łukowate ostrza. Płuczka wypływając z otworu O ze znaczną szybkością rozdziela się w kształcie wachlarza na spodzie wierconego otworu i porywa ze sobą urobek. Skrzydełka 2 i 3 kruszą skalę na płaszczyźnie koła, dłuta 4 zaś równają otwór na obwodzie.

Zastrzeżenie patentowe

Świder do taranu hydraulicznego znamieny tym, że posiada korpus cylindryczny (1), osadzony na gwint na rurze (R) i zaopatrzony w otwór osiowy (O), a na obwodzie w przypawane skrzydełka (2, 3) i dłuta (4), przy czym skrzydełka (2, 3) posiadają ostrza skierowane promieniowo i obniżające się w kierunku otworu (O), a dłuta (4) posiadają na obwodzie łukowate ostrza.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Józef Ostaszewski.

Instytut Naftowy
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

